

CHUÔNG NGHE

hôm nghe chuông đổ lệch chiều
giật mình bỗng nhớ đường xiêu phỏ nhà
mấy chục năm rồi không qua
về nằm mộng thấy giữa tòa âm u
sững sờ. như lá mùa thu
tháng năm vàng bệnh đỏ mù tương lai
vì đâu giông gió chạy dài
trời mưa còn ướt một vài riêng tư
chim bay. hồn lặng thắm từ
nửa tỉnh không hát phù du một đời

HOÀNG XUÂN SƠN